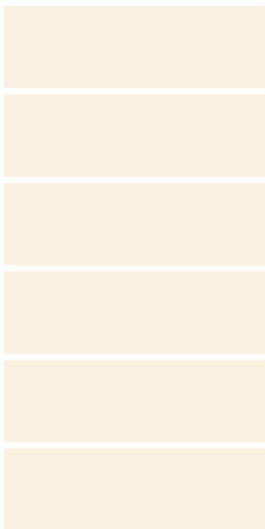




De grens van de begeerte



Een keizer die bekendstond om zijn **arrogantie** en om het feit dat hij slechts goeddeed wanneer hem dat politiek voordeel opleverde, besloot een ronde te maken door de hoofdstad van zijn rijk. 'We gaan het volk laten zien dat ik een goed mens ben,' zei hij tegen de edelen die hem vergezelden.

Ze waren - met de gebruikelijke menigte achter

hen aan - al een paar straten gevorderd, toen ze een bedelaar tegenkwamen. 'Wat heb je nodig, arme man?' vroeg de keizer.

De bedelaar lachte. **'Uwe hoogheid stelt me die vraag alsof u aan al mijn verlangens zou kunnen voldoen!'**

Geïrriteerd herhaalde de keizer zijn vraag : 'Wat wilt u? Het spreekt vanzelf dat ik elke wens van u kan vervullen, temeer omdat u zo te zien niet al te veeleisend bent!'

'Eigenlijk heb ik maar een heel eenvoudige wens. **Ziet u deze lege buidel die ik bij me draag? Ik zou het fijn vinden als u er iets in stopte.'**

'**Natuurlijk!**' zei de vorst. Hij wendde zich tot zijn raadsheer en vroeg hem het buideltje te vullen met munten. De menigte hervatte het geroezemoes, God lovend dat hij zo'n genereus man aan het roer van het land had gezet. De raadsheer pakte het geld dat hij bij zich had en deed het in het buideltje, dat echter even leeg scheen te blijven als daarvoor. Verbaasd vroeg de keizer aan de edelen die hem vergezelden om bij te springen, maar zelfs nadat alle raadsheren hun zakken en tassen hadden geleegd. Zag het er niet naar uit dat de buidel vol raakte.

Het verhaal ging als een lopend vuurtje langs pleinen en straten, en de menigte werd groter en groter. Het prestige van de keizer stond nu op het spel. De vorst wendde zich tot zijn minister : **'Al moet ik mijn hele rijk erin stoppen, ik kan me niet laten vernederen door een bedelaar.'**

De minister ging naar het paleis en haalde diamanten, parels en smaragden, maar de buidel werd maar niet voller; alles wat ze erin stopten, leek als bij toverslag verdwenen.

Op dat moment was vrijwel de hele stad getuige van het tafereel, men kon een speld horen vallen; iedereen leek gehypnotiseerd door wat er zich afspeelde. Toen ten slotte de eerste ster aan de hemel verscheen, knielde de vorst voor de bedelaar en gaf hij zijn nederlaag toe. 'Ik kwam hiernaartoe om anderen te laten zien dat ik een genereus man ben. Het einde van het liedje is dat ik ervan overtuigd ben geraakt dat ik geen enkele macht heb.

Ik vraag je me mijn arrogantie te willen vergeven, maar ook vraag ik je mij te zegenen, want je bent een heilig man en een wonderdoener.'

De bedelaar legde zijn handen op het hoofd van de geknielde vorst en zegende hem. **'Er is maar een beetje liefde nodig om een hart dat dorst naar liefde.'**

De keizer stond op en voordat hij naar zijn paleis terugkeerde, vroeg hij de bedelaar : 'Is dat het geheim van die buidel van jou?'

'Nee, Mijn buidel is gemaakt van menselijke begeerte : hoe meer een mens heeft, hoe meer hij hebben wil, en daarom blijft hij leeg.'

Colum Paulo Coelho - in happinez



Eddy Claesen

Family Business Advisor - Mediator

Accountant - Tax Consultant

Kuilenstraat 16 • B-3600 Genk
tel.: +32 89 32 91 10 • fax: +32 89 32 91 19
eddy.claesen@claesen.be • www.claesen.be